

98. møde.

Onsdag den 28. april kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning og forslag til lov om tilføjelser til lov om rettens pleje i Grønland. (Ægteskabs-sager) har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

I skrivelse af dags dato meddeler viceforretningsfører Robert Sørensen, at han ønsker at modtage det ved medlem for østre storkreds Ingvar Dahls mandatnedlæggelse ledigblevne mandat.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Else Zeuthen* til ministeren for offentlige arbejder.

Med hvilken begrundelse erklærer generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, at postforsendelser påklistret landsforeningen „Aldrig mere Krig“s mærkater er ulovlige?

Else Zeuthen: Den sag, der har givet anledning til mit spørgsmål, er postvæsenets nægtelse i en række tilfælde af at besørge breve, hvorpå der har været påklistret foreningen „Aldrig mere Krig“s lille grønne mærkat, hvorpå der står trykt: Sig nej til krigen — nægt militærtjeneste. Foreningen „Aldrig mere Krig“ er en sammenslutning af såkaldte radikalpacifister, folk, der mener, at vejen frem til en fredelig verden går gennem det enkelte menneskes vægring ved at slå ihjel. Foreningen består derfor overvejende af mænd, som nægter at tage del i militærtjenesten. Den slags mennesker har

der været langt tilbage i historien. De første kristne nægtede i stor udstrækning at være soldater, og flere kristne sekter, først og fremmest kvækerne, har i nyere tid indtaget samme standpunkt og lidt for deres tro. Det første store sammenstød mellem denne overbevisning og statens krav kom frem i England under første verdenskrig, hvor bl. a. også et stort antal unge fra arbejderbevægelsen som militærnægtere måtte vandre i fængsel, hvor de fik en meget hårdhændet behandling. Jeg husker endnu, hvor stærkt et indtryk det gjorde på mig at høre nogle af disse unge aflægge beretning om deres oplevelser på Fabian Society's sommerskole i 1920.

Under den første verdenskrig kom spørgsmålet også frem herhjemme, og vi fik som det demokratiske og humane samfund, vi er, den første militærnægterlov i 1917, den anden i 1933, og flere efterfølgende. Princippet er som bekendt, at disse unge samles i særlige lejre, hvor de kommer til at ligge inde en væsentlig længere tid end soldaterne, et princip, som man fra militærnægternes side er fuldt indforstået med, fordi man netop ønsker, at dette standpunkt skal koste noget; man ønsker at undgå dem, for hvem det ikke drejer sig om en overbevisning.

Det er altså her i landet som i de fleste fremskredne demokratier en af statsmyndighederne anerkendt legal stilling at indtage, og som følge heraf er det også en fuldtud lovlig demokratisk fremgangsmåde at prøve at overtale andre til at følge trop. En stilfærdig agitation må det tilmed siges at være at klistre dette lille grønne mærke på sine breve. Det har da også passeret ganske uantastet i henved 5 år, indtil pludselig afsenderne i forskellige dele af landet får deres breve ubesørgede tilbage. Ved henvendelse til generaldirektoratet for postvæsenet får man i en skrivelse af 9. februar at vide, at „angivelsen „nægt militærtjeneste“ må anses for at være ulovlig“.

Postloven siger ellers, såvidt jeg kan se, intet, der skulle forbyde anvendelsen af det